

Όταν ο σημερινός πολέμιος των καταλήψεων ηγείτο ενός μαχητικού κινήματος

Ο γνωστός-άγνωστος πρύτανης

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ: ΤΑΣΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΨΑΡΡΑ, ΑΝΤΑ ΨΑΡΡΑ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ. [ΙΟΣ e-mail](#)

Ο πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης Ιωακείμ Γρυσπολάκης είναι μια μορφή εξαιρετικά γνώριμη σε όσους παρακολουθούν την εξέλιξη της φοιτητικής και πανεπιστημιακής εξέγερσης από τη μικρή οθόνη.

Δεδηλωμένος οπαδός της ποινικοποίησης των καταλήψεων, έγινε διάσημος στο πανελλήνιο όταν τον περασμένο Γενάρη κατήγγειλε από τηλεοράσεως ότι το πανεπιστημιακό άσυλο χρησιμοποιείται για να καλύψει λιανεμπόριο ναρκωτικών στο εσωτερικό του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Τις αμέσως επόμενες μέρες έσπευσε βέβαια να «διευκρινίσει» ότι μπορεί και να μπέρδεψε το προαύλιο του ΕΜΠ με τον (εκτός ασύλου) παρακείμενο πεζόδρομο της Τσιτσα, όμως οι εντυπώσεις είχαν ήδη δημιουργηθεί.

Η μικρή αυτή αναδίπλωση κάθε άλλο παρά διαφοροποίησε, βέβαια, τη στάση του απέναντι στους αγωνιζόμενους φοιτητές και συναδέλφους του: όπως διαπιστώνει κάθε τακτικός θεατής των τηλεοπτικών παραθύρων και ενημερωτικών εκπομπών, ο κ. Γρυσπολάκης παραμένει ο κατεξοχήν τηλεοπτικός υποστηρικτής της άποψης ότι οι φοιτητικές καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων και η (δημοκρατικά αποφασισμένη) «παρεμπόδιση της πανεπιστημιακής λειτουργίας» δεν (πρέπει να) καλύπτονται από το άσυλο αλλά να αντιμετωπίζονται με τα ΜΑΤ. Τις απόψεις του αυτές τις στήριξε άλλωστε και έμπρακτα, όταν την 1.6.2006 κάλεσε την ΕΛ.ΑΣ. να εμποδίσει μια τέτοια κατάληψη στο κέντρο των Χανίων, με αποτέλεσμα η πόλη να γνωρίσει τις πρώτες της οδομαχίες (με άφθονα δακρυγόνα) από τον Ιούλιο του 1990.

Πού 'σαι νιότη που 'δειχνες...

Δυστυχώς για τον κ. πρύτανη, δεν έχει περάσει ούτε δεκαετία από την εποχή που ως πρόεδρος του συλλόγου διδασκόντων (ΔΕΠ), υποστήριζε δημόσια τα ακριβώς αντίθετα από τις τωρινές θέσεις του - προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση και κατακλυσμό ύβρεων από τους τότε υποστηρικτές της ιδιωτικοποίησης της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Αναφερόμαστε στον πολύμηνο ηρωικό αγώνα των φοιτητών (και κάποιων καθηγητών) του Πολυτεχνείου Κρήτης το 1998-1999, ενάντια στα διαβόητα «Προγράμματα Σπουδών Επιλογής» (ΠΣΕ) που θέσπισε ο Ν. 2525/97 και επιχείρησε να εφαρμόσει (με το αζημίωτο) ο τότε πρύτανης του ιδρύματος Δημ. Σωτηρόπουλος. Ουσιαστικά επρόκειτο για τη δημιουργία ιδιωτικών ΑΕΙ στο εσωτερικό των δημόσιων, με χρηματοδότηση της Ε.Ε. για την πρώτη διετία και φοιτητές που εισάγονταν με αδιαφανή κριτήρια, εκτός πανελλαδικών εξετάσεων.

Αγνοημένος λόγω απόστασης από τα περισσότερα αθηναϊκά ΜΜΕ, ο αγώνας των φοιτητών ξεκίνησε με κατάληψη του ιδρύματος στις 22.2.1998 και τέλειωσε δυόμισι χρόνια αργότερα με αποφάσεις του ΣτΕ που κήρυξαν τα ΠΣΕ αντισυνταγματικά. Ενάντια στους φοιτητές (και τους συμμάχους τους καθηγητές) συνασπίστηκαν κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση: ο υπουργός Παιδείας Γεράσιμος Αρσένης (που δεν δίστασε να μπλοκάρει κάθε πίστωση και να διώξει τις επόμενες πρυτανικές αρχές, όταν αυτές κατήργησαν τα ΠΣΕ), ο τοπικός ηγέτης της ΝΔ Κων/νος Μητσοτάκης, η ΠΑΣΠ και η ΔΑΠ. Η αυλαία της υπόθεσης έπεσε μόλις το 2004, με την οριστική απόλυση του πρώην πρύτανη, που στο μεταξύ το είχε σκάσει στις ΗΠΑ κατηγορούμενος για διασπάθιση της περιουσίας του Πολυτεχνείου.

Ας επανέλθουμε, όμως, στον κ. Γρυσπολάκη, στα τότε πεπραγμένα και στις τότε δηλώσεις του. Πόσο συμφωνούν με όσα, ως πρύτανης και στήριγμα των «μεταρρυθμίσεων» Γιαννάκου-Καραμανλή διακηρύσσει σήμερα από τα τηλεοπτικά παράθυρα;

* Το Μάρτιο του 1998, ο φοιτητικός σύλλογος ζητά απ' το ΔΕΠ να τοποθετηθεί στο ζήτημα της πιθανής απώλειας εξαμήνου. Ο σύλλογος των καθηγητών, με πρόεδρο τον κ. Γρυσπολάκη, ξεκαθαρίζει γραπτά (29.3.98) ότι «αναλαμβάνει να καταβάλει προσπάθειες προς κάθε κατεύθυνση ώστε να μην χαθεί το ακαδημαϊκό εξάμηνο των φοιτητών» και υπενθυμίζει ότι, με βάση τη «μέχρι σήμερα εμπειρία», «οποτεδήποτε προκύπτουν παρόμοια θέματα το ανώτατο όργανο δείχνει κατανόηση κι εξαντλεί τα περιθώρια που υφίστανται». Ουδενίς ανησυχία για «κλειστά πανεπιστήμια» και τα συναφή...

* Όταν στις 6.12.98 περιπολικό της ΕΛ.ΑΣ. μπήκε στο χώρο της Πολυτεχνειούπολης, ύστερα από επεισόδια μεταξύ φοιτητών και των φυλάκων που είχε προσλάβει η πρυτανεία, ο κ. Γρυσπολάκης δεν μάζησε τα λόγια του. Μίλησε για «παραβίαση του ασύλου» κι έδωσε στη δημοσιότητα τον αριθμό του περιπολικού. Εξίσου σαφής ήταν και για το συμβάν που πυροδότησε την ένταση: «Όταν προσπάθησαν οι φοιτητές να εκδιώξουν τον φύλακα από την Πανεπιστημιούπολη, εκείνος γρονθοκόπησε κάτω από την κοιλιά έναν φοιτητή. Όταν προσπάθησα, μάλιστα, να του πω ότι δεν έχει θέση στο Πολυτεχνείο ένας που συμπεριφέρεται κατ' αυτόν τον τρόπο, με εξύβρισε»

(«Χανιώτικα Νέα» 7.10.98). Σήμερα οι απόψεις του για την αστυνόμευση των πανεπιστημιακών χώρων είναι εκ διαμέτρου αντίθετες.

* Εξίσου σαφής ήταν και για το δικαίωμα του κινήματος να διαλύει πανεπιστημιακά όργανα, όταν αυτά έρχονται σε αντίθεση με τη βούληση της πλειοψηφίας των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας: «Ο κ. Γρυσπολάκης πρόσθεσε ότι αποφασίστηκε να εμποδιστεί με κάθε μέσον η συνεδρίαση της Συγκλήτου εφόσον αυτή συγκροτηθεί με παράνομη σύνθεση, αγνοώντας τους εκλεγμένους εκπροσώπους των μελών ΔΕΠ και των φοιτητών» («Χαν. Νέα» 8.10.98). Χαρακτήρισε μάλιστα «μεγάλη νίκη της πολυτεχνειακής κοινότητας» την αποτροπή τέτοιων «παράνομων συνεδριάσεων» ("Χ.Ν." 10.10.98). Το σκεπτικό του: «Έχουμε κάθε δικαίωμα από το Σύνταγμα να παρεμποδίσουμε συνεδρίαση παράνομου οργάνου, όπως αυτή την οποία θεωρούμε παράνομη και καλούμε τον υπουργό να πάρει τις ευθύνες του» («Χ.Ν.» 24.10.98). Το υπουργείο, που είχε θεσπίσει και στήριζε τα ΠΣΕ, θεωρούσε βέβαια αυτές τις συνεδριάσεις νομιμότητες.

«Βία» και «νομιμότητα»

Εκεί που τα πράγματα γίνονται σχεδόν διασκεδαστικά, είναι στις περιγραφές (και καταγγελίες) των δυναμικών μορφών αγώνα που χρησιμοποίησε το κίνημα.

«Μια χούφτα χουλιγκάνων μ' επικεφαλής τον καθηγητή Γρυσπολάκη έκανε γυαλιά-καρφιά πάλι το Πολυτεχνείο», μας πληροφορεί λ.χ. πρωτοσέλιδα ο «Κήρυκας» του Μητσοτάκη στις 24.10.98. Ακόμη γλαφυρότερη είναι η περιγραφή του ίδιου συμβάντος σε λίγο μεταγενέστερο φωτορεπορτάζ της ίδιας εφημερίδας, με τίτλο «Όταν κατέλαβαν το 'Καστέλλι'» (27.1.2000). Εκεί, οι φοιτητές απεικονίζονται να σπάνε την πόρτα της Συγκλήτου με λοστό και να εισβάλουν στο κτίριο, υπό την επίβλεψη κάποιων καθηγητών τους. Τα σχόλια της εφημερίδας είναι κάτι παραπάνω από φαρμακερά:

«Πέντε καθηγητές (μέλη ΔΕΠ) σε αγαστή συνεργασία ορμούν και μπουκάρουν. Διακρίνεται ο τωρινός [2000] αντιπρύτανης και πανταχού παρών στις τότε κινητοποιήσεις κ. Γρυσπολάκης. Κάνει την εμφάνισή του την κατάλληλη στιγμή για να δρέψει τις δάφνες του αγωνιστή. Κοντά του οι επίκουροι καθηγητές κ.κ. Διγαλάκης και Τριανταφύλλου. Με την πλάτη προς το φακό ο κ. Χριστοδουλάκης και δίπλα του ο κ. Πουλιέζος. Οι 'φοιτητές' με τους καθηγητές τους εν δράσει».

Η «αντιπολιτευόμενη» εφημερίδα δεν διστάζει να ζητήσει τη διώξη των «επικίνδυνων ομάδων» που εμπόδιζαν το «δικαίωμα στην εργασία» του τότε πρύτανη και της παρέας του: «Απορίας άξιο είναι πώς δημόσιοι λειτουργοί παρουσιάζουν δράση μπροστά στις κάμερες που εύκολα οδηγεί κατευθείαν στο Πειθαρχικό και στην απόλυση. Ποιος τους έπεισε ότι θα υπάρχει ατιμωρησία; Στο Πολυτεχνείο Κρήτης διαδίδουν ότι κανένα όργανο δεν θα τους παραπέμψει με τη σημερινή σύνθεση. Ξεχνούν όμως ότι ο Υπουργός Παιδείας και μπορεί και πρέπει αυτεπάγγελα να επέμβει και να οδηγήσει τις επικίνδυνες για το Ίδρυμα αυτές ομάδες στο Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο».

Ενδιαφέρουσα, με βάση τα σημερινά δεδομένα, ήταν και η δημόσια επίπληξη του νομάρχη Χανίων Γ. Κατσανεβάκη από τον Μητσοτάκη, όταν τόλμησε να συμπαρασταθεί στο κίνημα και να ζητήσει την κατάργηση των επίμαχων προγραμμάτων: «Η λειτουργία των ΠΣΕ βασίζεται σε συγκεκριμένο νόμο του Κράτους και κατά συνέπεια ουδείς νομιμοποιείται να ζητά την βίαιη ανατροπή του, ή της πραγματικότητας που με βάση το νόμο έχει ήδη δημιουργηθεί. Πόσο μάλλον ένας Νομάρχης, ο οποίος οφείλει να μήν ξεχνά ότι αποτελεί μέρος της λειτουργίας ενός κράτους που διοικείται με βάση το Σύνταγμα και τους νόμους. Η αναρχία που γεννά τη σημερινή βία και απειλεί με διάλυση το Πολυτεχνείο Κρήτης δεν πρέπει να ενθαρρύνεται από κανέναν και για κανέναν λόγο»! («Κήρυξ» 23.3.99).

Η βία βέβαια δεν ήταν μονόδρομος. Η πρυτανεία προσέλαβε για «λόγους ασφαλείας» μια δεκαριά «φουσκωτούς», που άρχισαν να καταδιώκουν (και να ξυλοκοπούν) τους «σεσημασμένους» φοιτητές σε όλη την πόλη, αναγκάζοντας τα πιο «εκτεθειμένα» στελέχη του κινήματος να περάσουν σε μια ιδιότυπη ημιπαρανομία.

Στις 16.3.1999, η συνεδρίαση της Συγκλήτου στο Δημαρχείο μετατράπηκε σε πεδίο μάχης. Για τον «Κήρυκα» και τις πρυτανικές αρχές, τα πράγματα ήταν βέβαια απλά. Με τίτλο «Η αλητεία έχει ονοματεπώνυμο. Αυτοί έδειραν και έσπασαν το Δήμο Χανίων. □μέση σύλληψη των πρωταγωνιστών του παράλογου και παράνομου θιάσου, πριν παιχτεί η τελευταία παράσταση!», η εφημερίδα δημοσίευσε στις 20.3.99 τη μηνυτήρια αναφορά του πρύτανη προς τον εισαγγελέα, στην οποία 10 φοιτητές και 13 φοιτήτριες κατονομάζονται ως «ομάδα κρούσης» και «παρέα των Εξαρχείων της Αγοράς», υπαίτιοι των επεισοδίων και του «βάνουσου χτυπήματος» (χωρίς όμως «φανερά θλαστικά τραύματα») ενός από τους «φουσκωτούς» της πρυτανείας. Η «ηθική αυτοουργία» επιρρίπτεται, φυσικά, στον κ. Γρυσπολάκη και τους συναδέλφους του: «Εκείνο που κυριολεκτικά μας συγκλόνισε κατά τη χθεσινή συνεδρίαση ήταν ότι κατά το επεισόδιο το οποίο τεχνηέντως ως συνήθως δημιούργησαν οι εμνηρηστικές δηλώσεις των καθηγητών Ι. Γρυσπολάκη, Γ. Αβδελά, Ι. Σαριδάκη, Γ. Λιοδάκη, Ν. Βαρότση, χτυπήθηκε βάνουσα εκ των όπισθεν στο κεφάλι ο υπάλληλος του Ίδρυματος κ. Γ.Κ.».

Βεβαίως, ο κ. Γρυσπολάκης -και κάθε άλλος- έχει κάθε δικαίωμα να αλλάξει άποψη με το πέρασμα του χρόνου. Το πρόβλημα είναι ότι τώρα υπερασπίζεται μέτρα που θα στείλουν στη φυλακή όποιον θελήσει να βαδίζει στα βήματά του...

[Ο ΙΟΣ ΣΤΟ INTERNET](#)